161 p 13 - 188 film pist raik for 25 The are 1875

ה "א"ך סימון בשעה שבא הקב"ה לבראות את אדה"ר.נעשו מלאכי השרת כיתים כיתים. וחבורות חבורות ת שור שימון בשעו שבה וקב ודיבו הוו הוו הוו הובורות בבורות . מלאכי השרת כירנים כיתים . וחבורות חבורות המהם אומרים יברא . הה"ד (ססס"ס) החד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו . הסד אומר יברא שהוא נומל הסדים . ואמת אומר שלום נשקו . הסד אומר יברא שהוא נומל הסדים . ואמת אומר אל יברא שבולו שקרים . צדק אומר יברא שהוא עשה צדקות . שלום אומר אל יברא דכוליה (לימל ה) ותשלך אמת ארצה . אמרו מה"ש לפני הקב"ה . רבון העולמים מה אתה מבוה תכסיס אלמיכטייה שלך . תעלה העולמים מה אתה מבוה תכסיס אלמיכטייה שלך . תעלה אמת מן הארץ . הה"ד (מפליס ל) אמת מארץ תצמח | רבון אומר מן הארץ . הה"ד וורא אלהים את כל אשר עשה אומר."מאד . הוא אדם, הה"ד וורא אלהים את כל אשר עשה והנה מוב מאד . והנה מוב מאד . והנה מוב מאד . והנה מוב מאד . והנה מוב אדם . רב אתם מדיינין כבר נעשה אדם . ר"ה בשם רבי איבו אמר "ברעת בראו . שברא צורך עם אלו בראו הקב"ה , אמר להן מה אתם מדיינין כבר נעשה אדם . ר"ה בשם רבי איבו אמר "ברעת בראו. שברא צורך מה אנותיו ואה"כ "בדאו . אמרו מ"ה לפני הקב"ה . רבון העולם מה אנוש כי תוכרנו ובן אדם כי תפקדנו הדא עקתא להן מברי. מה אנוש כי תוכרנו ובן אדם כי תפקדנו הדא עקתא להן מברי.

במדבר מז קרח

בָּגֵי לֵוִי: מּ הַמְעַמ מִבֶּׁם כִּי־הִבְּדִּילְ

אַלהַי ישראַל אַתְכָבׁ מֵעַרַת ישראַל

קֿתַקְרָיב אֶתְכֶּם אֵלֶיו לַעֲבֹד אֶת־

עברת משכן יהוה ולעמד לפגי

הַעָּרָה לְשֶׁרְתָם: יַנַיַּקְרַבּ אְתְּדְּ וְאֶתִּ

בָּל־אַתֶיך בְגִי־לֵנֵי אִתֶּךְ וּבִּקְשְׁתֶּם

נַם־כְּהְנָּה: יֹּ לְבֹּן אַתְּהֹ וְכָלֹ־עְרָהְרָּ

הַנְעָרֶים עַל־יִיחוֹהְ וְאַהַרוֹ מַח־

יישלח משרה לקרא קדרקן

נַעַלֶה: יִי הַבְּעַם בַּי הָעֲדִיהָנוֹ מַאֶּרֶץ

וַבַּת חָלָב וּרְבַש לְהָמִיתֵנִוּ בַּפִּרְבָּר

֓<u>֖</u>רִישְׂתָּרֶר

במדרש ברחשית רכה אמר רי סימון בשמה שרלה ^הקביה לברוח את האדם נפשו מלאכי השרת כתות כתות מהם חומרים יברא ומהם אומרים כוי שנאמר חסד ואמת נפנשו חסד אומר יברא שכולו מלא חסדים ואתת אומר לא יכרא שכולי מלא שקרים כוי מה עשה הקבים נפל אמת והשליכה ארלה שנאמר ותשלך אמת ארלה אמרו לפניו דבשים אתה מכזה תכשים שלך אמר הקביה רטני שתשלה אתת מן הארץ. והיינו משום דירוע דשכל החדם ילחה להשיג החתת בהיות בחרץ שורשי ולחם אמרו אתם מכזם תכשיע שלך כיון שפיקר הבריאה פטר התורה והאדם בשכלו האנוש מהנחנע להשיג האחת האחתי וכאשר יחנהגו העולחות כולם מעלמא ועד שלמא עים תורח האדם ולא יהיה עים האמת הרי אחה מכום תכשים שלך שחותתך אמת ועל זה השיב הקביה זהו רלוני בתעלה אמת מן הארץ והאמת יהיה כפי הסכמת החכמים בשכל האמשי ולשכון כבוד בארלכו ועדר שאפרש בסמוך האמנתי כי אדבר וזו היא ברכת התורה אשר נתן לנו תורת אמת שיהיה האמת אתנו וחיי שולם נסע בתוכנו לפי מה שהקשה ברין בם כיון שים לכל מלוה כח להחיות חיי שולם וכשבירה להמית מיתת פולם איב אם הרופאים יפכיתו על הסם כתויק שהוא פוב ותופיל וכי תפר

אונקלום

משרה עם אברו למסר: משה ואל אהרן לאמר: כא הברלו כא אַתְפָּרָשׁוּ מִנוֹ כְּנִשְׁהָא : הָרָא וְאַשָּׁצִי יָתְרוּן כִּשָּׁעָה בי ונפרו על אפירון ואברו ברגע: כי מפלו על פגיהם מאמרו אַל אַלָה רּתַיָּא יְּכֶל בִּשְׂרָא נַבְרָא תַד יִחב וְעַל כָּרְ אַל אָלהַיַ הָרוּחָת לְכָלַ־בָּשֶׂר הָאַישׁ בְּיִבְיָה הַיִּנְגָא: «וּמִיּלֵל אָחָר יֶרְטָּא וְעַלֹּ כְּלִּ הְעָרָה הְּקְּצְף: ם קִּנְשָׁהָא יְהֵי רָנָזָא: «וּמִיּלִל אָחָר יֶרְטָּא וְעַלֹּ כְּלִּ הְעַרָּה הְּקְצְף: ם י עם משה למימר: מי מלל ש וודבר יהוה אל משה לאמר: עם בנשחא למיכר אספולי כי דבר אל־העדרה לאבר העלו נאול לוח בטו ואבינם שולו כין נכם משה וולך אל בעו ואבינם : בטו ואבינם : מי ונם משה מפתר סתר פתר בעו ואבינם : מפחור פרור למשבנא דקבח בתרוהי סבי ישראר : וילכו אחריו זקגי ישראל: כי וירבר ש ומַרִּיל עם כִּנִשְׁהָא לְּמִיכֵּר אֶלּ־הָעַרָּרוֹ לָאמֹר סַוּרוּ נָא מַעַל זורו כְעַן מִעְכָּוִי מִשְׁבְּגִי גברא תיביא האלין ולא אהלי האנשים הרשעים האלה ואל הקרבון בָּכֶּל דִי לְתִּין דִּיְּכֶא הְנְּעֵי בְּכֶּלְ־אֲשֶׁר לְּהֶם בֶּן־הִסְּפוּ הִיִּקִין בָּכֶּל הִיבִּיהוּ : ברר המאחר: בעניני מעד משבר מ וַאִּסְהַלָּקוּ מֵעְלָוִ מַשְׁבְּנָא

(כב) אל אלהי הרוחה . יודע מחשבות אין מדתך כמדת בשר ודם מלך בשר ודם שפרחה עליו מקלת מדינה אינו יודע מי החוטא לפיכך כשהוא כועם נסרע מכולם אבל אחה לפניך גלויות כל המחשבות ויודע אתה מי החוטא: האיש אחד. הוא החוטא ואחה על כל העדה מקטף. אחד הקדוש ב"ה יפה אחרת אני יודע ומודיע מי חטא ומי לא חטא: (כד) העלי וגו'. כתרנותי אבתלק מסביבות משכן קרח: (כה) ויקס משה. (מדרש רבה) כסבור שישא לי פנים ולא עשו:

(נא) מתוך העדה הואת, עיין לפנינו לעיל בפ' שלח בפסוק עד מתי לעדה הרעה הואת ("נ. נ"ז). (נה) ווקם משה וילר, אמר רב אשי, מלמר שאין מתוזקין במחלוקת^{מון} (בהדרין ק"י א"]. (ני) מורו נא ונו'. ת"ר, היוצא לישבע, אופרים לו היי יודע שכל העולם גודעוע בשעה שאמר הקב"ה בסיני לא תשא את שם ה' לשוא, ואם אמר הרני נשבע, העומרים שם, אומרים זה לזה, סורז גא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה") [שגועות ל"ם א'].

טל ישראל ואני אהיה לך למשנה" ("ל") כל מהלוקת שחיא לשם ששים סופה להתקיים. כלומר שאנשי המחלוקת ההיא מתקיימים

ואינם אובדין כמחלוקת הלל ובמאי שלא אבדו. לא חלמידי ב"ש ולא תלמידי ב"ה. הבל קנים ועדתו הבדו. והני שמעתי פירש סופה. תכליתה והמפוקב מענינה . והמחלוקת בהית לבם במים התכלים והכוףהמבוקם מאוחה מחלוחה להשיג החמת. וזה מתקיים כמ"ב מתוך הויכוח יתברה האמת. וכמו שנתברה במחלוקח הלל ובמחי. שהלכה כב"ה. ומחלוקת שחינה לפ"ב תכלית. הנדלה בה היא בקבת השררה ואהבת הניצוח חה הסוף אינו מחקיים . כמו במלינו במחלוקת קרח ועדתו בתכלית וכוף כונתם היתה בקבת הכבור והבררה וחיו לסיפך: יות אין המא בא על ידו. כדי שלא יהא

במדבר מז קרח

מְתַּרֶה הָעֵרָה הַוֹאַת וַאַכַּלֵה אֹתָם

בְּבָל־חַשֹּאַתָם: יּוַוְעָלוּ מֵעַלְּ מִשְׁבַּךְ

הוא בניהנס ותלמידיו בגן עדן: אין מספיקין בידו לעשות תשובה. בלה יהה סוח בג"ע והלמידיו בגיהנס:

(3) jet -1186)

אונקלום בני לוי : • הזער לכון אַרי אַפָּרָשׁ אֶלָהָא דְיִשְׂרָאֵל יָחְכוּן מַבְּנִשְׁתָּא דִישִׁרְאַל לְקְרָבָא יָתְכוֹן בָּדְמָוֹהִי לְּמִבְּלֵח יָת פַּלְחַן מַשְּׂבְּנָא דִיְיָ וּלְּמֵלַם בָּרָם כִּנִשְׁחָא לְשַׁמָּשׁוּחְהוּן: יַ וָּקָרֵב יָתָךְ וְיָת כָּל אַחִיךְ בְּגֵּי לוי עפוד וכען אחון בען את בְּהָנְתָא רַבְּתָא: ייי בְּבֵן אַתְּ וְכֶלְ כַּנִשְׁהֶךְ דְאוַדַּמִּנְחוּוְעֵלֹּ וֹגָ וָאַהָרוֹ מָרִי הוּיא אֵרי וֹגָ וָאַהָרוֹ מָרִי הוּיא אֵרי אָרְרַעַבְּיִחון עַלְוֹהִי: יבּ ושְׁצַח הוא בי רתקונו תלינו פרי עליו: משֶׁה לְּמִקְרֵי לְרָחָן וְלַאֲבִירָם בְּנֵי אֲלִּיאָכ וַאֲטָרוּ לָּא נְּסָק: יי הַוְעֵר אֲרֵי אַסֶּקְתָּנָּאִ וַלְאָבִירָם בְּגֵי אֶלִיאָב ווְאִמְרָוּ לָא מֵאַרְעָא עָבְּדָא חֲלֵב וּרְבָשׁ לְקַשְּׁלוֹתְנָא בְּמַרְבְּרָא אָרֵי אָתְרַבְּרַבְהָּתְ עַכְּנָאַ אַף אָתְרַבְּרֶבֶא: יי בְּּרַבּם לְּאַ לְאַרְעָא עָבְרָא וְיַכְּבּ וּדְבָשׁ אַתְלְּחָבָּא (וְיַבְּשָׁא לָּנְא יָבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ הֲבִיאֹתְנוּ וַתְּתֶּן דְנוּ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הֲבִיאֹתְנוּ וַתִּתֶּן דְנוּ

במ לני. התחיל לדבר עמו דברים רכים כיון שראהו קשה עורף אמר עד שלא ישתחפו שאר השבעים ויאברו שמו ארבר גם אל כולם התחיל לארז צהם שמעו וא בני לוי: (ש) ולעמוד לפני העדה. יחפברו שמו ארבר גם הג כונם התחיר לורז בהם שמעו דם בי ליו" (ב) ועשות עם המילו (יו) (ב בשביל ל לשיר על הדופן: (י) ויקרב אחק. לאותו שירות שהרחיק ממנו שאר עדת שראל: (יו) (כן. בשביל כן אתם וכל עדקך הטעדים אחך על ה' כי בשליחותו עשירה לחת החונה לאהרן ולא לנו הוא המחלוקת הזה: (יב) וישלח משה וגו'. (סנהדרין כן) מכאן שאין מחזיקון צמחלוקת שהיה משה אחריהם למשלימם בדברי שלום; לא נעלה. פיהם הכשילם שאין להם אלא ירידה: (יד) ותחן לנו.

ַ עַבֻינוּ וַבַּ

לעולם. איזו היא אהכה התלויה בדבר זו אהבת אמנון ותמריים. ושאיגה תלויה בדבר זו אהבת דוד ויהונתויים: (יון כל מחלוקת שהיא לשם שמיםיים. סופה להתקיים כנו. ושאינה לשם שפיב כנא. אין סופה להתקיים זכי. איזו היא בהלוקת שהוא לשם שמים זו מחלוקת הלל ושמאיקני.ושאינה לשם שמים. זו כחלוקת קרח וכל עדתופני) יהן כל המוכה את חרביםקפה). אין חמא בא על ידוקני . וכל המחשיא את הרביםקני אין מספיקין בידו

מחייבי לאוין. ת"ש *אע"פ שנחלקו ב"ש וב"ה בצרות ובאחיות בגם ישן ובספק אשת איש ובמגרש את אשתו ולנה עמו בפונדק בכסף ובשוה כסף בפרומה ובשוה פרומה לא נמנעו ב"ש מלישא נשים מבית הלל ולא ב"ה מבית שמאי ללמרך שחיבה וריעות נוהגים זה בזה לקיים מה שנאמר "האמת והשלום אהכו - ר"ש אומר נמנעוייי"